

עפ"א 30859/02/14 - ועדת מקומית לתוכנית עמוק חפר נגד רاؤון יוגב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 14-02-30859 ועדת מקומית לתוכנית עמוק חפר נ' יוגב

בפני כב' השופט שירה בן שלמה
ועדה מקומית לתוכנית עמוק חפר
ע"י ב"כ עו"ד איריס וגסטף-גולן
הערערת
נגד
רاؤון יוגב
ע"י ב"כ עו"ד יצחק הוּס
המשיב

פסק דין

ערעור על ג"ד בימ"ש השלום בנתניה (כב' הש' חנה קיציס), מיום 2.1.14, בתו"ב 13-04-58224, במסגרת הושתו
קנסות בסך 6,000 ₪ בגין אי קיום צו שיפוטי ובסך 2,000 ₪ בגין העבירות הננספות, הכוללות, ביצוע עבודות ושימושים
הטעונים היותר, ללא היתר, וחתימה על התcheinבות בסך 16,000 ₪ למשך שנתיים.

המעערר הורשע, עפ"י הודהתו, לאחר שחזר בו מהכפירה, בפתח פרשת ההגנה, בעבורות של הפרת צוים שיפוטיים
ובביצוע עבודות בניה ושימוש הטעונות היותר, ללא היתר, בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן לקולא.

המיוחס והמתוקן פורט בגזה"ד. בהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 22.10.96 ניתן ג"ד ראשון נגד המערער, בת"פ 2382/95, במסגרתו ציווה בהמ"ש על הרישה ואייסור שימוש חרוג בביון מגורים בשטח של כ - 120 מ"ר, שחולק ל - 2 יחידות דיור, שלא כדין. ביום 11.7.07 נגזר דין בשנית, בעמ"ק 30315/05, שאז הוצאו צווי אייסור שימוש חרוג לכל המבנים אשר פורטו בכתב האישום (סעיף 6 לכתב האישום הנוכחי). בכתב האישום המתוקן, נמחק הסעיף המתיחס לשימוש במבנה מגורים שיועד ליחידה אחת ופוצל לשתיים. יוחס שימוש חרוג למגורים במבנה, בשטח חוקלי, של כ - 180 מ"ר, שהוסב ל - 2 יחידות דיור, כאשר שימוש ביחידה אחת נעשה בין החודשים מרץ עד מאי 2011 ובשניה בין מרץ ליוני 2011. נעשה שימוש במבנה בשטח של כ - 156 מ"ר ללא היתר לפניה מנוחה, תוך שהותקנו בו סלון, פינת ישיבה, שירותים ומרפסת ונמחק כי חלקו משמש לאחסנה. נעשה שימוש בסככה בשטח של כ - 100 מ"ר, מתוך סככה של כ - 220 מ' שנותרה לאחר הריסה חלקית, לאחסנת ציוד חקלית, ושימוש במטבח במחסן בשטח של כ - 12 מ"ר, והכל תוך הפרת גזה"ד שניית בתיק השני (כמפורט בסעיף 8 לכתב האישום הנוכחי).

בימ"ש קמא התייחס בגזה"ד לחומרת העבירות של אי קיום צווי בהמ"ש. "איןטרס הציבור הגובר על פני כל אינטראס של הפרט, דורש קיומם של צווי בית משפט. בית משפט אינו יכול ליתן יד לתופעה פסולה זו שענינה אי קיום צו בו בית משפט או הקפדה על קיומם הוראות חוק התכנון והבנייה" תוך הפניה לפסיקה ולתכלויות הענישה בתחום.

עמוד 1

נקבע, באופן כללי, כי "מתחם הענישה... הוועד על קנסות. ומtan צוים מתאימים להסרת העבירות". יחד עם זאת, מצאתי מקום להתחשב בנאשם לאור גילו, לאור תקופת השימוש החורג הקצרה למגורים לאור העובדה שלנאשם לא עמד רוח כלכלי ממשמעו מפעולתו במקום וזה נועד אף כדי לכלכל את עצמו". מכאן העונש שהושת.

הערעור מכון כלפי קולת העונש, על כל מרכיביו, לרבות העדר מסר מותנה, צווי הריסה ואייסור שימוש וכפל אגרה.

טען כי המשיב הורשע בביוז שימושים /או התרת שימושים במבנים בהיקף בנייתו נרחב של כ - 450 מ"ר ללא היתר, בסטיה מהיתר, חלקים באופן המהווה שימוש חריג תוך הפרת גזירות דין שנינתנו בשני התקדים הקודמים. טען כי מצופה לראות החמרה בענישה במקרה של עבריות בניה חוזרת. טען כי השכרת יחידות הדירות הם חלק מניהול עניינו, המבצעים משיקולים כלכליים, לפיקך יש להשית קנסות ריאליים. טען להסרת מחדים חקלית בלבד.

מנגד הפנה ב"כ המשיב לרקע להגשת כתב האישום, טען להיות המשק מקופח והבהיר מדובר. המשיב גיבש תוכנית שטרתית לאשר את המבנים אך נתקל בהתנגדות מצד שכן נקמן. התנגדות בעיטה נקבע, ע"י הועדה המחויזת לתכנון ובניה, כי התוכנית לא תאשר אלא לאחר מצטי ההליכים נגדו בגין העבירות שביצעו. ביקש לקבוע כי כו, ע"ס תצהיר בניה בכירה מטעם המוערטה, לא מבוצעות בנחלה עבירות בניה או שימוש כלשהן, במובן זה שהמחדים הוסרו. הסביר את השימושים על רקע מצבו הבריאות של המוערט וטען שלא הופק רוח כלכלי. מכאן, להערכתנו, חריגות העונש לקולא ובקשתו שלא להתערב בו.

במסגרת בקשה לדחית הערעור על הסוף טען כי נסוח כסכומים והlin על חוסר השינויו, תוך שניצל את אותה במא לשיכומיים مثل עצמו. טען, בנוסף, לגבי חלק נרחב מהשימושים, כי פסקו, בשלב זהה או אחר.

עיקר טיעונו כי הסטייע בסטודנטים אותם הלין בניה לצורך החזקת המשק החקלאי, בנה לעצמו פינת ישיבה למנוחה עת מגיע לעבד את אדמותו ונזקק למטבחון על מנת שרעיתו תchein לו אرومות כל 3 שעות בגל הסcart.

אני רואה להכנס להתנצלות בנושא השרות המחדלים, מעבר להפניה לתגובה ב"כ המוערט ולפיה התצהיר, עליו הסתרמן, אישר כי לuib ידיעת הועדה המקומית "... לא נעשה כתעת שימוש במבנים הקיימים בחריגה בנחלה העותר" כשהכוונה להעדר חריגה מגבלות הנחלה. המשיב הודה בנוסחו של סעיף 9 לכתב האישום המתוקן ולפיו, בביבורתה שנערכה במשפט ביום 26.1.12, לבקשתו, נמצא כי פינה את הדירות מהמבנה בשטח של כ - 180 מ"ר והרס את אחד המטבחים. "מעבר לכך לא נמצא שינוי במצב השימושים בשאר המבנים". קרי, המחדלים לא הוסרו במלואם וההיקף עדין ממשמעו!

במכלול, כאשר הודה בשימושים ללא היתר בהיקף לא קטן, תוך הפרת צו ביהם"ש, כמשמעותו בהליך שלישי שהוגש נגדו, הענישה, אל מול העונש שהושת בהליך השני מקרה יתר על המידה ואין בה כדי להעביר את המסר, כפי שהיא פסיקה שצוטטה בגזה"ד. עם זאת, לא ניתן להתעלם מגילו המבוגר של המשיב, ממצבו, מהשרות המחדלים החלקית ומהפסיקת השימוש בחלק מהמבנים.

סיכוןו של דבר, לאחר ערכאת הערעור אינה מצאה את הדיון, על רקע הנسبות הייחודיות, רואה לקבל את הערעור ולהתערב באופן מודך.

הकנס בגין אי קיום צו שיפוטי עומד על סך של 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס בגין העבירות הנוספות עומד על סך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר. הקנס ישולם ב - 15 תשלוםמים חודשיים שווים ורצופים, בהמשך לתשלומים שהושתו בביב"ש קמא.

בשל הנسبות בעטיין הוגש כתוב האישום ולאור גילו המתකדם אין מקום להשיט מאסר מותנה. עם זאת, ההתחייבות לעמוד על סך של 30,000 ₪ שלא עבר כל עבירה על חוק התכנון והבנייה, למשך שנתיים.

마חר והמשיב פועל לקבלת היתר לכל המבנים, מוצא צו איסור שימוש חורג אשר יכנס לתוקפו תוך 12 חודשים.

4, בתו ובניה עמוק חפר

פסה"ד ישלח אל הצדדים.

ניתן היום, ד' تموز תשע"ד, 02 ביולי 2014, בהעדר הצדדים.